

βαθύ και διαπεραστικό.

Όταν φύγαμε ό Μπουκάρ τοακίτησε νά πάη νά μου φέρη τή μπέριτα μου, άλλα ό ξαδέλφός μου, τωί τήν άρπαξε από τά χέρια άπότομα και τήν έφρξε στους ώμους μου. Στο τελευταίο σφίξιμο τών χειρών μέ τό Μπουκάρ, έκαμα τά μάτια μου νά εινε ύγρό, κ' έβγα στή φωνή μου ένα πολύ εύκρινές τρεμούλισμα.

—Όχι, —μου έπλε χαμηλοφώνως— όχι μη μου λέτε άντίο... θά σάς ξαναϊδώ!

Ταυτοχρόνως όμως ό Παύλος φώναξε πολύ θυμωμένα άπ' τό μέρος που στεκότανε :

—Μά έπί τ'έλους, έξαδέλφη! Τί κάνεις;... Θά κατέβης; Διάβολε!.. Έτρεξά σιμά του και περνώντας τó χέρι μου στό μπράτσο του, χαρούμενη, τ'όν ώφτισα :

—Λοιπόν, Παυλάκη, στενωχωρέθηκες ;

—Όχι αλήθινά, όχι και τόσο... όπως νόμιζα. Μονίχα μου φαινεται παράξενο πως αυτός ό ψηλολέκας σ' άρέσει !

24 Μαρτίου

Τρίτος χορός στους Μπουκάρ. Ό Μπουκάρ τοιπάει γερά τό δόλωμα. Μέ τή βοήθειά μου ό Παύλος παίξει τό ρόλο του όσο πάει και καλλίτερα, άρχισε ν'άγαπάη τό χορό και νά χορεύη πολύ καλά.

30 Μαρτίου

Τελευταίος χορός στους Μπουκάρ. Ό Μπουκάρ πιάστηκε. Θά μιλήση μούτε στό μαμαπά. Δέν βοηθώ καθόλου πειά τόν Παύλο. Παίξει τό ρόλο του μονάχος. Άγαπά τό χορό σάν τρελλάς. Αυτό κάνει τήν άναπνοή μου νά πιάνεται. Μήπως και μ' άγαπ...;

31 Μαρτίου

Τελείωσε. Ό Μπουκάρ έξήτησε τό χέρι μου. Όμολόγησα κ' έγώ πως τόν άγαπούσα! Η μητερούλα μου έμεινε κόκκαλο! Ό μπαμπάς θύμωσε ! Μέ θεωρήσανε γιατί έπίορκο. Δέν καταλάβαιναν πως άφιγα τόν Παύλο. Άγνοούσαν τό παιχνίδι...

Έγώ έν τούτοις έτρεξα στή βιβλιοθήκη που βρισκόταν ό Παύλος και τούδωκα τό χέρι.

—Εύχαριστώ, Παυλάκη, χάρις σέ σένα, έχω δι τήθελα. Σου δίνω τήν έλευθερία σου.

Μου έφρξε μιά θηριώδη ματιά και μέ φωνή βάνουση μούτε :

— Τράβηξε τό χέρι σου, ειδημη!..

— Πώς—φώναξα δσσαρεστημένη,—δέν δέχεται! νά σφίξωμε τά χέρια ;

— Είσαι σκληρή!..

— Δέν σέ καταλαβαίνω, Παυλάκη.

— Μέ καταλαβαίνης πολύ καλά ! βροντοφώνησε. Άφρησα γελώντας νά μέ παρατήρης τά πρώτα βράδια, και τώρα τυλίγτηκα. Πιάστηκα για καλά. Άρκετά έκανα για τούς άλλους ! Άρκετά χόρεψα για τό λογαριασμό του Μπουκάρ.

Θέλω νά χορέψω και για λογαριασμό μου.

Δέν θέλω πειά νά είμαι τό ψαράκι από τζίγκο. Θέλω νά γίνω τό λυκόψαρο !! Σέ... σε... αάά!...

— Παυλάκη... Και όμως μου ύποσχέθηκες δι τή...

— Δέν έχει ούτε δίκω, ούτε ξεσώμα. Δέν παραιτούμαι. Έπρεπε νά τό περιμένης αυτό. Ξεπερδεφέ τα όπως μπορέσης τώρα...

1η Απριλίου

Δέν έξρω πως θά τά ξεμπερδέψω. Ό Πότερας βόϊζει. Η μαμά κλαίει...

Ό Άλφρέντ Μπουκάρ άναστενάζει. Ό Παύλος ουρλιάζει. Μπορεί νά τά χάζη κανένας μαζύ τους. Δέν έξρω ποιόν νά διαλέξω... Θεέ μου ! Θεούλη μου, θά τρελλαθώ !...

Μετάφρασις Ροεία

ΕΚΔΕΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

Τ' ΑΠΟΒΡΑΔΑ

(Γραμμένο για τό «Μπουκέτο»)

Και σκίβονμαι τ' άπόβραδα, τά μαρομένα βυ δια, που γέροντ, Θε μου, στήν ψυχή, σά ρόδα και σά χάδ α, άλλα άρωστα, κί' άλλα άχαρα, κί' άλλα θλιμμένα μόνα, κί' άλλα σημέ-α σάν κοραγές, στή μέση του χειμώνα...

"Άλλα βασιά, ως τά στεγνί, τήν όρη τους τήν ίδια, κί' άλλα βυθιά, σάν τά παιδιά, μέ'σ'α' χροσά παιχνίδια, κί' άλλα τραβάν και γίνονται, παντάξεια και στείρα, κί' άλλα φοράν, πονί νά γαθούν, βασιλιή πορφόρα...

Και νοσταλγώ τ' άπόβραδα, τά λυπημέ-α βράδια, έτοι όπως γέροντ μαγικά, μέ'σ' στή' καρδιά τήν άδεια, κί' άνώβοντα χιμαϊρικί τά μακρονά τονε τούτ, μιάς δειχουν πάλι, σιωπ'ή, τή θάνατο μιά δόξα...

Κι δια τή τύχη' ά κλώνεται, κί' όταν ή μέση γέροντ, ποιάν ίδια μοίρα, ταγνικά τά φέρε και τά παίρνει, τότε μικρά και μακρονά, τότε γλεγκί σά χίδια, τ' άνέλνδια, τ' άνώφελα, τ' άγαπημέια βραδία...

N. Αλκκθιαιτς

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Και' άρχαιον έθιμον στήν Ίταλία τά πρώτα κεράσια που θά ώρμάσουν τά προσφέρουν και τά τρώγει ό Πάπας !

** *

Τόν άνθρωπον έντός του τάφου τόν καταροχθίζου διάφορα είδη σκληρών και έντόμων. Κάθε είδος από αυτά φράνει στον καιρό του, τρώγει ώρσμένα πράγματα έκ του σώματος και άπέρχεται για νά τό διαδεχθή άλλο. Ένα είδος μάλιστα των έντόμων αυτών, τρυπώνει στους ράβωνας και τό στόμα του άνθρώπου όλίγα δευτερόλεπτα πρό του θανάτου του !

** *

Άπό τής 16ης μέχρι τής 19ης εκατονταετηρίδος έγιναν 286 πό-λειμο, έξ αυτών 44 διά τήν αυξησιον όρίων, 22 ένεκα τής μη πληρομής φόρων, 24 δι' έκδικισιον, 8 πρός διατήρησιον τιμής και έθνικων δικαίων, 6 διά τοικιας διενέξεις, 41 χάριν του στέμματος, 30 πρός ύποστήρησιον συμμάχων, 5 ένεκα έμπορικων διχονοιων. 55 έμφύλιοι, 28 διά θρησκευτικας έριδας και οι υπόλοιποι δι' άλλους λόγους...

** *

Είς τήν Γλασκόβην κατασκευάσθη άλλοτε πρός χάριν κάποιου άφρικανού ήγεμόνος, μιά ώρβέλλα περιφερείας 21 ποδών, ή μεγαλύτερη θηλαδή που έγινε στον κόσμο. Ύπ' αυτήν ό άφρικανός βασιλέας θά έδέχετο τούς συμβούλους του, τούς ύποτελείς του και θά έδίκαιεν αυτούς.

** *

Ό κονδυλοφόρος διά του όποιου ή άντιβασιλευσα τής Βραζιλίας Ίσαβέλλα υπέγραφε τήν κατάργησιον τής δουλείας έτοιόχισε 7 χιλιάδες φράγκα !...

*

Σ Ο Φ Α Λ Ο Γ Ι Α

Ρώτησαν κάποτε τήν γυναίκα του Φωκίωνα γιατί δέν φορεί χρυσά στολίδια και αυτή άπάντησε: — «Και υπάρχουν καλύτερα στολίδια για μένα από τας άρετές του άνδρός μου ;»

** *

Ό Δημάδης έλεγεν δι «ή ντροπή είναι ή άκόροπις τής ώραί-τητας.»

** *

Ό Ίσοκράτης ιδών νεανίαν εργατικόν του έλε: — «Εύγε σου ! Έτοιμάξεις αξιόλογο προσφάγι για τά γηραιά σου !»

** *

Ό Δημοσθένης ειπε κάποτε σ' έναν που τον έβριζε:—«Δέν θά παραβγώ μαζύ σου στής βριαιές, γιατί στον άγωνα αυτόν είναι άνώτερος εκείνος που νικάται !»

** *

Ό Λυκούργος συνιτόυσε τούς πολιτεα ν' άφήνουν τά μαλλιά τους μεγάλη, τονίζων, δι «τά μεγάλα μαλλιά κάμνουν τούς ώραιους ώραιοτέρους και τούς άσχημους πλέον «φοβερούς»!...

** *

Όσο περισσότερο άγαπά ή γυναίκα τόν άνδρα, τόσο του διορθώνει τά ελαττώματα. Ός, περισσότερο άγαπά ό άνδρας τήν γυναίκα τόσο τής αυξάνει τά ελαττώματα.

** *

Ό άνδρας δέν νυμφεύεται γιατί δέν θέλει.

Η γυναίκα όμως γιατί δέν μπορεί.

** *

Ό έρωτας άρέσει περισσότερο από τόν γάμο, όπως και τό μυθιστόρημα περισσότερο από τήν ιστορία.

